

zen te bouwen, om hen, die naar het verban-
ningsoord vervoerd worden, rust en tafels te
bieden. Evenwel moet de Russische prins daar-
toe verlof ontvangen van den Czar. Prins
Galitzin houdt zich er van overtuigd, dat hij
den keizer aller Russen voor zijn plan winnen
zal en zelfs van hem ook hulpe zal ontvangen
om het ten uitvoer te brengen.

Wij gelooven, dat zoolang het heilzamer bloot
philantropisch arbeiden wil, de Russische keizer
aan de plannen van den prins geen weerstand
bieden zal. Maar wordt het openbaar, dat het
heilsleger een organisatie voor de orthodoxen
scheppen wil, dan zal het "veto" wel worden
uitgesproken.

Gemeenig Rieuing.

Bij de gaste algemeene vergadering van het
Duitsch en Buitelandisch Bijbelgenootschap in Exter
Hall te Londen gehouden, werd medegedeeld, dat
de Bijbel thans geheel of gedeeltelijk vertaald is in
bijna 320 talen. Sedert Maart 1893 zijn ongeveer
4.000.000 exemplaren geleverd aan kerken, zending-
genootschappen of verspreid door de agenten van
het genootschap. Het heeft een leger van 600 col-
porteurs, terwijl 400 vrouwen zich wijden aan de
verspreiding van den Bijbel in Indië en het oosten.
Aan contributien en legaten ontving het genoot-
schap in ronde cijfers f 1.600.000, dat is f 44.000
meer dan in 1892. Door het verkoopen van Bijbels
kwam een som in van f 1.100.000, het totale bedrag
der ontvangsten was aldus in ronde cijfers f 2.700.000.
Er was een luttel saldo van f 133.000, hetwelk te
danken was aan de omstandigheid, dat heel wat
aan legaten en erfenissen ontvangen werd.

De voorzitter van de vergadering deelde nog
mede, dat door het bestuur van het genootschap
een vertrouwd vriend van de Bijbelverspreiding
naar Australië gezonden was, om te confereren
met de ijverige arbeiders van het genootschap
over de vraag, hoe daar met meer kracht te gaan
arbeiten.

De heer Thomas Spurgeon is tot opvolger van
zijn vader C. H. Spurgeon benoemd, zoodat deze
als dienaar des Woords in de Metropolitan Taber-
nacle voortaan zal prediken. Nu zou men kunnen
verwachten, dat Thomas Spurgeon met geestdrift
door de Baptisten-gemeente, die zoo lang door
zijn vader was bediend, zou gekozen zijn. Doch
het komt ons voor, dat de omstandigheden waar-
onder Thomas tot hierder en leeraar van Spurgeon's
Tabernakel geroepen werd, voor dezen niet zeer
bemoedigend kunnen genoemd worden.

In de eerste plaats was de helft van de leden der
gemeente die hunne stem konden uitbrengen afwezig,
terwijl 3077 stemmen zich voor hem en 649 zich tegen
hem verklaarden. Maar het eerste van alles was, dat de
verteenwoordigers van de minderheid, op de gaste
wijze zijn bevestigd door de meerderheid, toen zij
eene poging waagden om hunne zaak te bepleiten.
Kreten als: "Ga zitten!" "Wij willen niet luisteren,"
en zelfs: "Kruisig hem," werden van verschillende
zijden vernomen. Er waren er die liever Dr. Pier-
son, de door den dood van C. H. Spurgeon ledig
geworden plaats zagen ingenomen. Wij hebben nu
niet veel sympathie met een man als Dr. Pierson,
wiens stilzwijgen over zijn herdoop door indomp-
ping, wonderlijk is; maar zij, die voor Dr. Pierson
waren, hadden recht om te verlangen te worden aan-
gehoord, te meer nu dat zij beweerden het meest
van een geest te zijn met hun overleden predikant,
die immers tijdens zijn ziekte Dr. Pierson uit Ame-
rika komen liet om voor hem te prediken. Het zal
nu heel wat voeten in de aarde hebben, eer de
minderheid bevestigd zal zijn met het besluit der
meerderheid. Overigens is aan den jongen Spurgeon
talent niet te ontzeggen. Van week tot week levert
hij in *Word en Werk* zeer lezenswaardige preeken.

De aartsbisschop van Canterbury, de eerste gees-
telijke van de Anglicaansche kerk, heeft onlangs
moeten hooren, dat 1200 Roomsche bisschoppen
weigeren de wetgevoegd van de ordinantie van gees-
telijken in de Engelsche kerk te erkennen. Een
groot deel van de Anglicaansche kerk weigert op
haar beurt de wetgevoegd van de ambten in de Pres-
byteriaansche kerken te erkennen. Denkbeeldig ge-
prikeld door den onwil der Roomsche bisschoppen
om hem en zijne onderhoorige geestelijken als
wettige ambtsdragers te erkennen, heeft nu de
aartsbisschop van Canterbury zich uitgelaten over
de Reformatoren en de Ritualisten. Met betrekking
tot de eersten, prijst hij in hen "hun mannelijk
gevoel, hun onbevreesde kennis en hun heldere
historischen blik." Van de Ritualisten zegt hij,
"met de bevestigingen van Rome spelen," en dat
zij bezig zijn "bedriegelijke veranderingen en ver-
beterende nietigheden" in te voeren, welke niet
alleen schijnen voort te spruiten uit recht tot op-
pronken, maar veroorzaakt worden, doordat men
vergeet wat een leven van toewijding is." Het
meest moet het ons verwonderen, dat de aarts-
bisschop van Canterbury met deze gevoelen, zich
tot hertoe zoo weinig tegen de Ritualisten heeft
scherp gezet, zoodat we steeds in den waan ver-
keeren, dat ook de primas der Anglicaansche
kerk met zijn hart bij de Ritualisten, die steeds
meer Roomsche ceremoniën zoeken in te voeren,
behoorde.

WINCKEL.

Door Kinderen.

METEORSTEENEN.

II.

Met dien vreemde naam — men zegt ook
wel meteorieten of meteorolieten — noemt men
de vurige massa's, die steenen enz. die gelijk we
den volgen keer zagen, soms uit de lucht vallen.
"Meteor" komt van het Grieksche woord *Me-
teoros*, dat zoolvel beduidt als *hoog in de lucht*.
Het is het Grieksche woord voor steen. Dus is
meteoroliet = meteorsteen of lichtsteen.

Dat de menschen door zulke vallende steenen
vaak verschrikt zijn kunt gij begrijpen en ook
dat ze er allerlei oorzaken voor zoeken. Wij
lezen b.v. in Hand. 19 v. 35: "En als de stads-
schrijver de schare gesteld had, zeide hij: Gij
mensen van Efese! wat menschen is er toch, die
niet weet, dat de stad der Efeziëren de kerkbe-
waartster zij van van de groote godin Diana,
en van het beeld, dat wil de hemel gevallen is?"

Nu kan 't best zijn, dat dit beeld gemaakt
was of althans ten deele bestond uit een stuk
steen, dat eens uit de lucht was gevallen. Al-
thans de heidenen hadden meer beelden en
zoogenaamde heilige voorwerpen van welke men
vertelde, dat ze uit den hemel gevallen waren,
en dit kan in enkele gevallen waar zijn geweest.
Althans in dien zin als we 't hier bedoelen. Want
dat er geen afgoden uit den hemel vallen spreekt
vanzelf.

Ook in veel later tijd hebben de menschen
wel grooten eerbied, ja ontzettend gehad voor
zulke steenen. Den 13den Juni van 't jaar 1819
waren eenige lieden bij Junna in Frankrijk in
't veld, toen er plotseling steenen en daarbij
ontzettend groote begonnen te vallen. De men-
schen geraakten toen zoo in schrik, dat zij niet
anders meenden, dan dat hun laatste